

enkelte klagepunkter, for de enkelte indkomstår og vurderes for hver instans.

Et enigt udvalg foreslår derfor, at tilskudsprocenten fortsat ligger fast, men forhøjes til 50 både for personer og selskaber, og ydes uanset sagens udfald. Udvalget er enig om, at hvis der gælder en ensartet og forhøjet tilskudsprocent uanset sagens udfald, vil dette stille en skatteyder retssikkerhedsmæssigt bedre, end hvis tilskuddet størrelse afhænger af sagens udfald.

For så vidt angår kritikken af, at ordningen ikke omfatter sager ved førsteinstans, mener et enigt udvalg ikke, at det er muligt at pege på klare og hensigtsmæssige kriterier for det tidspunkt, hvorfra omkostningsgodtgørelse bør ydes. En ordning, der omfatter førsteinstanssagerne, vil kunne indebære, at myndighederne skal basere deres afgørelse om omkostningsgodtgørelse på

et skøn, hvilket vil gøre ordningen stærkt resourcekrævende. Et enigt udvalg har derfor ikke ment at kunne anbefale, at disse sager blev omfattet af ordningen. I relation til skatteansættelserne fremhæver udvalget særligt problemet med, at en ordning, der medtager førsteinstanssagerne, vil kunne føre til, at ikke-fradragsberettigede udgifter til en sagkyndigs udarbejdelse af skatteyderens selvangivelse vil blive godtgjort.

Omkostningsdækningsudvalgets betænkning blev afgivet den 23. februar d.å., og det har derfor ikke været muligt at fremsætte et lovforslag på området før nu. Af hensyn til en hurtig opfølgning på udvalgets forslag er det mit ønske, at lovforslaget bliver gennemført i indeværende samling. Med disse bemærkninger skal jeg derfor anbefale forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.